Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0589/2017

8.11.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B8-0000/2017

jf. forretningsordenens artikel 128, stk. 5

om en handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien
(2017/2819(RSP))

Herbert Dorfmann, Karin Kadenbach, Mark Demesmaeker, Gerben-Jan Gerbrandy, Lynn Boylan, Benedek Jávor, Mireille D'Ornano
for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed

B8-0589/2017

Europa-Parlamentets beslutning om en handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien
(2017/2819(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen "Handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien" (COMP(2017)0198),

– der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2016 om midtvejsrevision af EU's biodiversitetsstrategi[1],

– der henviser til kvalitetskontrollen af EU's naturlovgivning (fugle- og habitatdirektiverne) (SWD(2016) 0472),

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 1/2017 med titlen: "Det vil kræve en yderligere indsats at gennemføre Natura 2000-nettet på en sådan måde, at dets fulde potentiale realiseres",

– der henviser til Kommissionens rapport med titlen "Reporting under the EU Habitats and Birds Directives 2007-2012, The State of Nature in the EU" (rapportering i henhold til EU's habitatdirektiv og fugledirektivet 2007-2012 - naturens tilstand i EU,

– der henviser til Eurostats biodiversitetsstatistik fra november 2016,

– der henviser til Rådets konklusioner af 19. juni 2017 om EU's handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien[2],

– der henviser til spørgsmål til Kommissionen om en Handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien" (O-000067/2017 – B8-0000/2017),

– der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at kun ca. halvdelen af beskyttede fuglearter og en mindre antal af de andre beskyttede arter og levesteder i Unionen i dag har en god bevaringsstatus, og at kun 50 % af alle Natura 2000-lokaliteter har forvaltningsplaner med bevaringsmål og -foranstaltninger;

B. der henviser til, at naturdirektiverne spiller en vigtig rolle i at opnå målene i biodiversitetskonventionen, strategiplanen for biodiversitet 2011-2020, 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og Parisaftalen om klimaændring;

C. der henviser til, at Det Europæiske Miljøagenturs vurdering med titlen "2015 State of Nature in the EU" (naturens tilstand i EU i 2015" viser, at den tungeste belastning og

[1] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0034.
[2] http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/06/19/conclusions-eu-action-plan-nature/pdf

værste trussel mod jordens økosystemer, som medlemsstaterne har berettet om, er landbrug og hvad angår de marine økosystemer, er det ændringen af de naturlige betingelser og udnyttelsen af de levende ressourcer (fiskeri) og forurening; der henviser til, at alle disse aktiviteter er menneskeskabte og har en dybtgående og skadelig indvirkning på naturen;

D. der henviser til, at Eurostats biodiversitetsstatistik fra 2016 viser en generel nedgang i alle 167 af EU's fælles fuglearter fra 1990 - 2014[1];

Generelle bemærkninger

1. bifalder handlingsplanen for naturen, mennesket og økonomien som et skridt i den rigtige retning for at realisere målene fastsat i naturdirektiverne;

2. bemærker dog med bekymring, at målene for EU's 2020-biodiversitetsstrategi og biodiversitetskonventionen ikke vil blive efterlevet uden omgående, substantielle og yderligere bestræbelser; understreger, at målene med EU's biodiversitetsstrategi for 2010 ikke blev nået;

3. bemærker, at sunde og modstandsdygtige økosystemer bedre er i stand til at afbøde virkningerne af og tilpasse sig til klimaændringer og derved begrænse den globale opvarmning; bemærker, at de er mere modstandsdygtige over for ekstreme vejrhændelser og lettere kommer sig efter dem, idet de giver en lang række fordele, som befolkningerne afhænger af;

4. bemærker, at næsten en fjerdedel af alle vildtlevende arter i Europa nu er truet af udryddelse, og at de fleste økosystemer er forværret i en sådan grad, at de ikke længere er i stand til at udfylde deres værdifulde funktioner; bemærker, at dette medfører enorme sociale og økonomiske tab for EU, eftersom hovedårsagerne bag tabet af biodiversitet, dvs. forværring af levesteder, rovdrift på naturressourcer, indførelse og udbredelse af invasive fremmede arter og klimaændring, er voksende og annullerer de positive virkninger af initiativer, der har til formål at forhindre dette;

5. bemærker, at handlingsplanen tager sigte på at fremskynde fremskridt hen imod EU's 2020-mål om at standse og vende tabet af biodiversitet; finder det dog beklageligt, at der ikke er blevet lavet en anden reference til 2020-biodiversitetsstrategien eller til konklusionerne fra midtvejsrevisionen heraf;

6. understreger igen behovet for at der foretages yderligere, substantielle og vedholdende bestræbelser på at nå 2020-målene og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give dette en større politisk prioritet;

7. understreger behovet for at sikre, at EU's miljølovgivning er gennemført fuldt ud og loyalt;

8. understreger, at der skal gøres væsentlige fremskridt i retning af at nedbringe drivhusgasemissionerne, luftforurening og anden forurening samt forbedre energi- og materialeeffektiviteten ved, at medlemsstaterne træffer flere foranstaltninger for fuldt ud

[1] http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Biodiversity_statistics

at gennemføre politikker, som der er opnået enighed om, for bedre at beskytte biodiversiteten, naturressourcerne og den offentlige sundhed;

9. understreger nødvendigheden af yderligere at integrere politikker og viden for at opnå målet med et godt liv i en ressourcebegrænset verden, hvilket er den langsigtede vision for det syvende miljøhandlingsprogram;

10. beklager den begrænsede tidsramme for handlingsplanen og opfordrer Kommissionen til at påbegynde arbejdet på den næste biodiversitetsstrategi uden forsinkelse for perioden efter 2020;

Inddragelse af alle aktører

11. bifalder de fire prioriterede områder, der blev identificeret i handlingsplanen og understreger behovet for aktiv inddragelse af alle relevante aktører på nationalt, regionalt og lokalt plan, således at de konkrete foranstaltninger, der træffes, effektivt kan tackle manglerne i gennemførelsen af fugle- og habitatdirektiverne;

12. minder om, at Den Europæiske Revisionsret i sin særberetning nr. 1/2017 konstaterede, at koordinationen mellem de ansvarlige myndigheder og andre interessenter i medlemsstaterne ikke var tilstrækkeligt udviklet;

13. opfordrer Kommissionen til at sikre effektiv støtte til nationale og regionale aktører til gennemførelsen af naturlovgivningen og forbedringen af miljøinspektionerne, herunder gennem kompetence- og kapacitetsopbygning og en bedre fordeling af ressourcerne;

14. bifalder, at Kommissionen har til hensigt opdatere og yderligere udvikle vejledende dokumenter på alle EU's officielle sprog for at fremme en større forståelse af lovgivningen i offentligheden og for at hjælpe offentlige myndigheder med at anvende den korrekt, og opfordrer Kommissionen til i denne henseende at inddrage og rådføre sig med alle interesserede parter som led i denne proces;

15. understreger civilsamfundets rolle med at sikre bedre gennemførelse af Unionens naturlovgivning og betydningen af Århuskonventionens bestemmelser i denne henseende;

16. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et nyt lovgivningsforslag om minimumsstandarder for adgang til domstolsprøvelse og en revision af Århusforordningen om gennemførelse af konventionen med henblik på EU-foranstaltninger, der tager hensyn til den nylige henstilling fra komitéen til overvågning af overholdelse af Århuskonventionen;

17. bifalder, at fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsesmetoderne, som tager hensyn til de særlige nationale forhold, uden at det går ud over bevaringsmålene og kravene i naturbeskyttelsesdirektiverne, bidrager til reduktion og gradvis afskaffelse af unødvendige konflikter og problemer, der er opstået mellem naturbeskyttelse og socioøkonomiske aktiviteter samt til at tackle de praktiske udfordringer, der følger af anvendelsen af bilagene til direktiverne;

18. opfordrer Kommissionen til at præcisere Regionsudvalgets rolle i at bevidstgøre og

fremme lokal deltagelse og udveksling af viden;

Beskyttede arter og habitater

19. understreger, at medlemsstaterne skal sikre, at der ikke sker forringelse af Natura 2000-områder og træffe bevaringsforanstaltninger med henblik på at bevare eller genoprette beskyttede arter og levesteder til en gunstig bevaringsstatus;

20. opfordrer til, at naturdirektiverne gennemføres fuldt ud for at sikre, at bevaringsforanstaltninger træffes i overensstemmelse med de seneste tekniske og videnskabelige fremskridt;

21. beklager, at handlingsplanen ikke opstiller en prioriteret strategi og konkrete foranstaltninger med henblik på at forbedre: beskyttelse af bestøvende insekter, navnlig med hensyn til bestræbelser på at tackle de sundhedsmæssige risici og parasitære arter (særlig varroa), koordinering af forskningsarbejdet, harmonisering af analysemetoder og udveksling af videnskabelige data om bestøvere på europæisk plan, som der blev anmodet om i en tidligere beslutning fra Europa-Parlamentet;

22. opfordrer endnu en gang Kommissionen indtrængende til at forelægge en EU-strategi for at beskytte og bevare truede bestøvende arter med henblik på at tage fat på det grundlæggende spørgsmål om den alt for store dødelighed blandt bestøvende arter i Europa, navnlig bier, som yder uvurderlige miljømæssige og økonomiske tjenester, på en tværgående måde;

23. foreslår, at foranstaltninger imod varroa bør være obligatoriske i EU, at uddannelse af biavlere i metoder til beskyttelse af bier bør støttes, og at lokale og regionale myndigheder samt farmere og alle andre borgere bør tilskyndes til at fremme udvikling af plantearter, herunder navnlig blomstrende arter, i landdistrikter og byområder for at øge forekomsten af biplanter;

24. minder om, at ulovligt drab på fugle og især migrerende arter i Middelhavsområdet samt rovfugle i nogle medlemsstater stadig er en kilde til bekymring; understreger nødvendigheden af en plan, der er koordineret på europæisk plan på grundlag af videnskabelige data for forvaltning af trækfuglearter, der passerer gennem mere end én medlemsstat;

25. opfordrer til, at forordningen om invasive ikkehjemmehørende arter skal gennemføres fuldt ud og effektivt og til, at EU's budget skal finansieres tilstrækkeligt; understreger, at medtagelsen af arter på Unionens liste over invasive arter skal være baseret på en standardiseret og harmoniseret risikovurdering; mener, at forvaltning af forordningen om invasive ikkehjemmehørende arter er en uopsættelig prioritet, navnlig i Natura 2000-lokaliteter; bifalder onlineplatformen Det europæiske Informationsnetværk om Ikkehjemmehørende Arter (EASIN), der letter adgangen til data om ikkehjemmehørende arter;

26. understreger, at beskyttelsen af vores fælles naturlige miljø i Europa er væsentlig for både vores økonomier og vores trivsel, at Natura 2000-nettet skønnes at have en økonomisk værdi af 200-300 milliarder euro om året og kan skabe indtægter for lokalsamfund gennem turisme og rekreation, og at sunde økosystemer yder væsentlige

økologiske tjenester såsom frisk vand, kulstofbinding, bestøvende insekter, beskyttelse imod oversvømmelser, laviner og erosion af kysterne[1]; påpeger derfor, at investering i Natura 2000-nettet giver god økonomisk mening;

27. minder om, at Natura 2000-nettets havområder er betydeligt mindre veletablerede end de jordbaserede lokaliteter; opfordrer de berørte medlemsstater til at tage fat på dette og Kommissionen til at fremme det nødvendige samarbejde med tredjelande for at forbedre miljøbeskyttelsen i havområder;

28. henviser til, at store rovdyr har negativ indflydelse på landbruget og de andre økonomiske sektorer såsom turisme udgør voksende udfordringer, navnlig for landbruget i bjergegne; opfordrer derfor til, at der også tages hensyn til dette i forvaltningsplanerne;

29. bifalder foranstaltninger med henblik på at integrere økosystemtjenester i beslutningstagning; beklager dog manglen på et konkret initiativ om intet nettotab af biodiversitet i handlingsplanen;

Samarbejde med andre politikområder

30. understreger den påtrængende nødvendighed af at gøre en indsats og tage fat på hovedårsagerne til tab af biodiversitet, navnlig ødelæggelse og forringelse af levesteder, som hovedsagelig skyldes umådeholdent forbrug af jord, forurening, intensivt landbrug, brug af syntetiske kemiske pesticider, udbredelsen af ikkehjemmehørende arter og klimaændring og understreger også nødvendigheden af at sikre sammenhæng mellem EU's forskellige politikker;

31. understreger, at kvalitetskontrollen understreger nødvendigheden af at forbedre sammenhængen med den fælles landbrugspolitik og understreger den foruroligende tilbagegang af arter og levesteder, der har forbindelse med landbrug; opfordrer Kommissionen til at foretage en evaluering af den fælles landbrugspolitiks indvirkning på den biologiske mangfoldighed;

32. gentager, at en af de seks centrale prioriteter for udvikling af landdistrikterne i EU er genoprettelse, bevaring og styrkelse af økosystemer, der har tilknytning til landbrug og skovbrug, herunder i Natura 2000-områder; minder om de mange bestræbelser, der udfoldes af aktører i landbrugssektoren, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af de grønne foranstaltninger, som blev indført, da den fælles landbrugspolitik blev revideret i 2013; understreger, at det ifølge Kommissionens indledende konstateringer stadig er for tidligt at bedømme indvirkningen af disse foranstaltninger, hvad angår genoprettelsen af arter og levesteder samt forbedring af biodiversiteten; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine undersøgelser med henblik på at forelægge oplysninger om virkningerne af de grønne foranstaltninger snarest muligt;

33. bekræfter sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at midlerne under den fælles landbrugspolitik omdirigeres fra subsidierende aktiviteter i forbindelse med faldet i biodiversiteten til at finansiere bæredygtig landbrugspraksis og bevare

[1] http://ec.europa.eu/environment/nature/pdf/state_of_nature_en.pdf

dermed forbundet biodiversitet;

34. opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med jordejere og -brugere at undersøge muligheden af "grønne og blå tjenester" (landskabs-, natur- og vandforvaltning) til gengæld for betaling til markedspriser;

35. bemærker, at arter, der er udpeget som krævende særlig beskyttelse i habitatdirektivet, i nogle regioner af Europa har opnået god bevaringsstatus og derfor kan bringe andre vilde arter og hjemmehørende dyr i fare, hvorved de forstyrrer økosystemets naturlige balance; opfordrer Kommissionen til at udvikle en vurderingsprocedure for at muliggøre, at en arts beskyttelsesstatus i visse regioner ændres, så snart den ønskede bevaringsstatus er opnået;

36. minder om, at sameksistensen mellem mennesker og store rovdyr, navnlig ulve, i bestemte regioner kan have negativ indvirkning på den bæredygtige udvikling af økosystemer og beboede landdistrikter, navnlig i forbindelse med traditionelt landbrug og bæredygtig turisme og på andre socioøkonomiske aktiviteter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe konkrete foranstaltninger til at tage fat på disse spørgsmål for ikke at bringe den bæredygtige udvikling af landdistrikterne i fare, alt imens den tilgængelige fleksibilitet i habitatdirektivet anerkendes;

37. opfordrer Kommissionen til at støtte foranstaltninger såsom uddannelse af landbrugere, hvad angår beskyttelse af husdyrbesætningen imod store rovdyr og udveksling af bedste praksis om beskyttelse af husdyrbesætninger i medlemsstaterne;

38. beklager, at den fælles landbrugspolitik ikke er blevet udviklet til at beskytte den traditionelle landbrugsmæssige praksis, pastoralismen, som er et vigtigt historisk redskab for forvaltning af levesteder og naturbevarelse; opfordrer til, at handlingsplanen støtter en ramme for udvikling af pastoralismen i Natura 2000-netværket;

39. opfordrer Kommissionen til at overveje særligt tilpasset høstforvaltning som et redskab for bedste praksis med henblik på bæredygtig forvaltning og tilstrækkelig forsyning samt til at bevare dem, der er i tilbagegang;

40. understreger, at der sker betydelige biodiversitetstab i havområder, og mener, at den fælles fiskeripolitik bør fremme biodiversiteten og bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre; opfordrer til en evaluering af den fælles fiskeripolitiks indvirkning på biodiversitet;

Finansiering

41. bifalder Revisionsrettens beretning om Natura 2000-netværket og er enig i dens vurdering, der går ud på, at mobiliseringen af EU-midlerne ikke har været tilstrækkelig god til at understøtte forvaltningen af netværket;

42. understreger, at hovedansvaret for finansiering af Natura 2000-områder påhviler medlemsstaterne, og understreger, at mangel på finansiering sandsynligvis er det, der mest har bidraget til manglerne ved gennemførelsen af naturdirektiverne, som det fremgår af "kvalitetskontrollen";

43. understreger, at den potentielle oprettelse af nye finansieringsmekanismer for biodiversitet med henblik på at nå 2020-målene er usandsynlig på grund af tidsplanen for den nuværende flerårige finansieringsramme (FFR); opfordrer til maksimal udnyttelse af de eksisterende midler, herunder L'Instrument Financier pour l'Environnement (Life), den fælles landbrugspolitik og strukturfondene;

44. bifalder det kommende kommissionsforslag om at øge bevillingerne til natur og biodiversitet med 10 % under Life-programmet;

45. fastslår, at der er behov for mere forberedelsesarbejde med udsigt til den næste FFR, både hvad angår revision og prognoser, for at sikre tilstrækkelig finansiering til naturbevaring, biodiversitet og bæredygtigt landbrug i Natura 2000-områder; mener, at en omfattende revision af de tidligere udgifter, idet man tager ved lære af de erfaringer, som er gjort med gennemførelsen af de tidligere foranstaltninger, vil være af central betydning i denne forbindelse;

46. opfordrer til nye finansielle mekanismer til bevarelse af biodiversitet, som skal medtages i den næste FFR; opfordrer Kommissionen til at sikre, at fremtidige finansieringsmekanismer for landbrug, udvikling af landdistrikter og regionaludvikling indeholder særlige bevillinger til bevarelse af biodiversiteten og forvaltning af Natura 2000-nettet, som forvaltes i fællesskab af de nationale og regionale miljømyndigheder;

47. opfordrer Kommissionen til at skræddersy finansieringsordningerne mere effektivt til Natura 2000-mål og til at fastsætte tværgående Natura 2000-resultatindikatorer for alle relevante EU-fonde: opfordrer Kommissionen til også at fastlægge en sporingsmekanisme for Natura 2000-udgifter med henblik på at forbedre gennemsigtigheden, ansvarligheden og effektiviteten og integrere disse i den næste FFR;

48. gentager, at Natura 2000-programmet traditionelt finansieres gennem medfinansiering; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres Natura 2000-finansiering betragteligt for at medfinansieringssatsen kan blive mere attraktiv og for at øge udnyttelsen af midlerne, og til at der træffes foranstaltninger for at nedbringe bureaukratiet for ansøgere og projektstøttemodtagere;

49. understreger muligheden af offentlig-privat finansiering til at udvikle økosystemtjenester, grøn infrastruktur og andre naturkapitalrelaterede områder og bifalder, at faciliteten til finansiering af naturkapital (NCFF) fortsat vil støtte biodiversitetsrelaterede projekter for gennemførelsesperioden 2017-2019;

50. opfordrer Kommissionen til at fremme og foreslå midler til finansiering og udvikling af grænseoverskridende forvaltningsplaner for store rovdyrarter og opfordrer også til, at der foretages en detaljeret undersøgelse af de store rovdyrs rolle og den mulige indførelse af korrigerende foranstaltninger for at sikre, at biodiversiteten, det landbrugsmæssige landskab og den århundredgamle praksis med at lade kvæget græsse i bjergregioner bevares;

Grøn infrastruktur

51. bilfalder tilsagnet i handlingsplanen til at yde vejledning for at støtte udviklingen af

grøn infrastruktur for bedre konnektivitet mellem Natura 2000-områder, men gentager sin opfordring til en egentlig forslag til udvikling af et transeuropæisk net for grøn infrastruktur (TEN-G);

52. understreger, at det er vigtigt, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne under inddragelse af alle relevante interesserede parter gør bedre brug af integrerede fysiske planlægningsprocesser, skaber en bedre horisontal forståelse af TEN-G med sektorspecifik viden og muliggør finansiering af øget konnektivitet og grøn infrastruktur generelt gennem fondene for udvikling af landdistrikterne og regionaludvikling; bemærker, at disse kriterier bør være retningsgivende for de flerårige finansielle rammer for perioden efter 2020 for planlægning af infrastrukturarbejder; bemærker, at konceptet med grøn infrastruktur også bidrager til etableringen af en bæredygtig økonomi ved at opretholde fordelene ved økosystemer og samtidig afbøde de negative virkninger af transport- og energiinfrastruktur og den økonomiske vækst generelt;

53. bemærker, at det er nødvendigt at undersøge den grønne infrastrukturs rolle i at afbøde virkningerne af naturkatastrofer knyttet til vejrmæssige og klimatiske ændringer, navnlig ekstreme vejrforhold og klimaforhold, der er årsag til nogle af de mest ødelæggende og dødelige naturkatastrofer i Europa og hele verden;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.